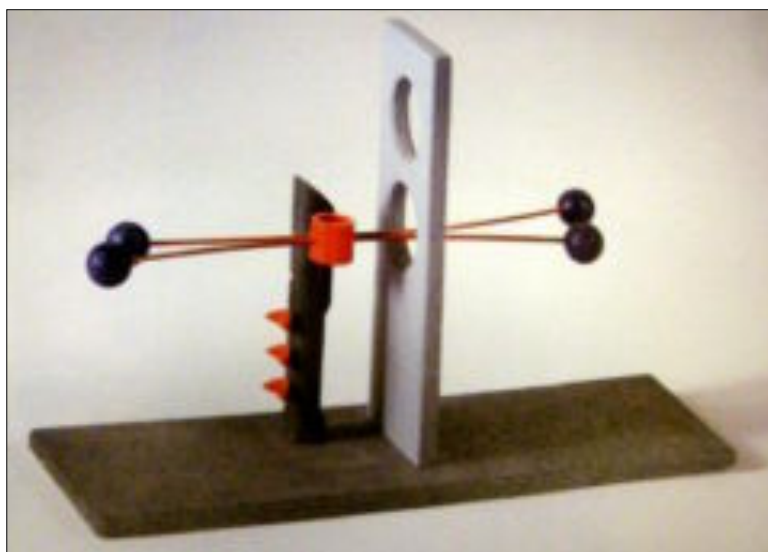

► 17 Octubre, 2014

MOISÈS VILLÈLIA

► **Can Mario, Palafrugell.** Pça de Can Mario, 7. 🕒 **Del 14 juny al 7 de desembre.**
www.fundaciovilacasas.com

■ A Moisés Villèlia massa sovint se'l recorda pel seu exili voluntari a Molló, després d'haver voltat per mig món i d'haver interrogat, fins a l'extenuació, la matèria escultòrica. Amb tot, és important recordar que no ens trobem davant de cap cas d'autisme artístic sinó de tot el contrari: el seu formalisme és directament agermanable amb l'aventura plàstica d'Àngel Ferrant; la seva preocupació per l'estructura i la construcció té molt a veure amb els Gabo, Tatlin, Rodtxenco i companyia; la seva opció democratitzadora a l'hora de triar els materials s'anticipava, com ha assenyalat Maria Lluïsa Borràs (autora de la seva única monografia), en deu

anys a les propostes de l'art povera; el seu deliberat eclecticisme, la seva aposta per la llibertat d'expressió, l'apropava, també, a autors que poden anar des de Gaudí, Schwiters o Arp, fins a Duchamp, Picasso, Calder o Max Bill; o, finalment i per acabar de complicar el joc d'analogies, hi havia un Villèlia que semblava remetre'ns deliberadament a l'art nipó dels Ikebana. La resposta, en darrera instància, ens la regalava el mateix artista a través d'alguna de les seves afinadíssimes reflexions poètiques: «Nosaltres, els éssers humans, podríem considerar-nos feliços si al mirar una forma sentíssim la forma».

Que una gran exposició torni a fer propera l'escultura de Villèlia al públic gironí és una de les grans notícies culturals d'aquesta temporada. | **E. CAMPS**